

[Jensen (Aale).]

dier end højst nødvendigt, man har søgt at faa de flest mulige Værdier ud af de Bygninger, der er. Derfor synes jeg, det vilde være fornuftigt af det ærede Medlem, hvis han vilde staa op her og erklære, at det Beløb, man har indvundet ved at lade ret store Gaarde blive liggende og derved faa en Værdi ud af disse Bygninger, det Beløb kan nu anvendes til Køb af Jord andetsteds. Det, synes jeg, vilde være en fornuftig Betragtning, men jeg kan forstaa, at det ærede Medlem er af en anden Mening, og saa er der ikke meget at gøre, hele Udstykningen maa strande. Det maa vi naturligvis finde os i, men jeg kan forsikre det ærede Medlem, at det bliver kun for en stakket Stund.

Hermed skal jeg paa ny anbefale Lovforslaget, som det foreligger, til hurtig Vedtagelse her i Tinget.

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch) udtalte, at saa længe vi havde Bevillingen paa 10 Mill. Kr. til at købe Jord for i Sønderjylland, havde den øvrige Del af Befolkningen Mulighed for at tage derned, hvis den ønskede Jord. Jeg kan ganske slutte mig til den Udtalelse, mit Partis Ordfører fremkom med angaaende dette Spørgsmaal, men jeg vil gerne tilføje, at naar man taler saa kønt om at faa Befolkningen ned i Sønderjylland til disse Jorder, saa burde det Parti, som nu anviser denne Vej, ikke stille Vilkaarene saa forskelligt for Ungdommen henholdsvis Nord og Syd for Kongeaaen. Partiet er ikke gaaet med til at give Ministeren en almindelig Bemyndigelse til at uddele Etableringslaan i særlige Tilfælde, hvor de unge ikke har tilstrækkelige Midler, men kun til at lade denne Bevilling gælde for den sønderjydske Ungdom. Og det er givet, at de, der bor Nord for Kongeaaen, vil føle sig noget forurettet, naar der bliver Tale om at overlade dem Jord i Sønderjylland, og de ikke kan komme ind under de samme Betingelser og Goder som de, der bor Syd for Kongeaaen.

Det, jeg nærmest havde tænkt mig at gøre en Bemærkning om, er den Udtalelse af det ærede Medlem, at Venstre vilde være villigt til at give Ministeren en Bemyndigelse til at anvende ikke alene 4 Millioner, men endog mere, blot man vilde gøre Vilkaarene lige. Det ærede Medlem maa formodentlig ikke have været til Stede i Formiddag her i Salen, da vi havde en Diskussion om dette Spørgsmaal. Da læste jeg en Udtalelse op af den tidligere Landbrugsminister Madsen-

Mygdal ved Forelæggelsen af den gamle Husmandslov, vi nu behandler, til Forlængelse og Revision i 1923. Den daværende Landbrugsminister udtalte sig ved den Lejlighed ganske klart og tydeligt, og jeg vil derfor gerne nu have Lov til med Formandens Tilladelse at gentage en af disse Udtalelser, for at det ærede Medlem kan være fuldkommen klar over, hvordan den daværende Landbrugsminister saa paa den Lighed, som jeg gerne skal indrømme, det er rart at faa saa nøje som muligt, men som jeg mener og vil gentage, at jeg tror, det er umuligt at opnaa. Naar man har to økonomisk forskellige Principper, kan man heller ikke skabe økonomisk Lighed; det er helt umuligt, for saa bliver det de samme Principper. Jeg skal her citere Folketings-tidenden for 1923—24 Sp. 1721. Der siger den daværende Landbrugsminister:

„Der foreslaas nu her Ændringer i begge de to Love, som vil medføre, at der i saa Henseende, saa vidt jeg kan se, opnaas fuldkommen økonomisk Ligestilling.“

Det er saa afgørende en Udtalelse, at jeg synes, det er umuligt at misforstaa den, hvis man ikke vil misforstaa den. Men det ærede Medlem maa have nogen Anledning til at tro, at der er en Ulighed, som det er muligt at ændre. Det vil jeg i alt Fald tro endnu, og jeg vil derfor gerne spørge det ærede Medlem: Paa hvilke Punkter er de forskellige Love siden da undergaaet Ændringer, som har medført, at den daværende Landbrugsministers saa afgjorte Udtalelse om, at nu var der ingen økonomisk Ulighed mere, ikke længer passer, saa at det ærede Medlem, som tilhører samme Parti, nu kan sige, at vi maa have Lighed tilvebragt. Paa hvilke Punkter er der sket Ændringer siden 1923, som muliggør en saadan Udtalelse af det ærede Medlem? Hvis der skulde være indtruffet nogen som helst Ændringer i saa Henseende, vilde jeg meget gerne være villig til at tage Sagen op til Drøftelse, men paa det nuværende Tidspunkt er det umuligt at foretage Ændringer. Jeg skal gerne være med til det i næste Samling, men vil bede om at faa det at vide allerede nu. Det har ikke været mig muligt at se, at Lovene er undergaaet nogen Ændring, som gør, at Forholdet paa nærværende Tidspunkt stiller sig anderledes end i 1923, da den daværende Landbrugsminister Madsen-Mygdal udtalte sig, som jeg har citeret.

Saa udtalte det ærede Medlem, at Købet af Godset Boller var forstandigt, men han fandt det noget mærkværdigt,